

ROZŁOŻYĆ SIĘ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w rozłożyć).

fut 3 pl rozłożą się (1). ◇ [praet 3 pl m pers rozłożyli się.] ◇ plusq 3 pl m pers byli się rozłożyli (1).

Sł stp s.v. rozłożyć, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) i XVIII w. s.v. rozłożyć.

1. Podzielić się na części (1) :

a. *O formowaniu oddziałów wojskowych [na co (= grupy)] (1) : [Tatarzy] Gdzie się kółcem [tj. obozem wojskowym] położą/ tam się rozłożą na Roty albo fuwałki Każda na swą stronę poydzie w zagony na wzyfthki strony BielSpr 67v.*

b. *[O dochodach: rozproszyć się, rozejść się: Na ostatek/ rocznie dochody paniłkie będą długo thrwać/ ani się na każdy rok tak prędko rozłożą/ ielli się panowie będą od przeiażdżek w dalekie strony [...] powściągąć. LorichKosz 109 (Linde).]*

2. Rozstawić się, zajmując znaczną przestrzeń (o wojsku) (1) :

[rozłożyć się po czym: Drugi raz też także w targnęli Filiſtynowie/ y rozłożyli się po padole [diffusi sunt in valle] Leop 1.Par 14/13 (Linde s.v. rozłożyć).]

Zwrot: »szeroko i długo się rozłożyć« (1): [Skanderbeg] popalił namioty y wiele śtátkow pogorząło/ á było w ten czas bárzo gorąco/ przeto się byli fzeroko y długo rozłożyli dla zaduchu. BielKron 250.

Formacje współrdzenne cf ŁOŻYĆ.